

Dosar nr. 3ra-291/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: (V. Lastavețchi)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: (V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

## ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Valeriu Doagă  
Nicolae Craiu  
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de David Nmeh Frank,  
reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de David Nmeh  
Frank împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului  
Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care  
s-a respins apelul declarat de David Nmeh Frank, reprezentat de avocatul Ștefan  
Șevciuc și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău,  
sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2017, David Nmeh Frank, reprezentat de avocatul Ștefan  
Șevciuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare  
a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea  
deciziei nr. 54/14/DAI din 19 iulie 2017.

În motivarea acțiunii, reclamantul David Nmeh Frank a invocat că s-a născut  
la 06 aprilie 1985 și este originar din Sierra Leone, or. Freetown.

Reclamantul, David Nmeh Frank a menționat că s-a adresat Direcției Azil și  
Integrare al Biroului Migrație și Azil al MAI cu o cerere repetată privind acordarea  
azilului în Republica Moldova.

Prin decizia nr. 54/14/DAI din 19 iulie 2017 a Direcția Azil și Integrare al  
Biroului Migrație și Azil al MAI a dispus respingerea accesului la o nouă procedură  
de azil a cetățeanului străin David Nmeh Frank.

De asemenea, reclamantul, indicat că decizia contestată o consideră ilegală  
deoarece, Direcția Azil și Integrare al Biroului Migrație și Azil al MAI a omis din  
neatenție sau intenționat faptul că el a fost nevoit să plece din Siera Leone din cauza

că familia sa a fost atacată și omorâtă de către rebeli, conflictul existând între rebelii lui Ciastilo, o persoană care îi finanța pe rebeli și guvernul lui Momo care era președintele țării.

Reclamantul, David Nmech Frank a declarat că la vârsta de 17-18 ani și anume septembrie 2002, la ei în casă au intrat câțiva rebeli care îl căutau pe tatăl său, din motiv că acesta era membrul Partidului Național Politic, partid al cărui lider era președintele țării Josef Momo. După a fost găsit în casă, dânsul a fost bătut și acuzat pentru trădare și anume pentru faptul că s-a afiliat Partidului Național Politic, ca urmare, a fost împușcat. După ce tatăl a fost omorât, rebelii au început să agreseze întreaga familie a solicitantului, ultimul reușind să evadeze lovindu-l pe unul din rebeli cu cuțitul. A fugit în Burkina Faso, unde a locuit timp de trei luni, însă aflând că și în această țară sunt rebeli, care făceau parte din gruparea lui Ciastilo a hotărât să plece în Ghana unde a locuit până în anul 2013.

Reclamantul a menționat că în perioada anilor 2010-2011, era amenințat prin telefon de către rebelii din Sierra Leone, pentru faptul că a înjunghiat un rebel și i s-a comunicat că atât timp cât se va afla în Africa va fi găsit, fiind urmărit. La 07 decembrie 2013, în baza unui pașaport nigerian, a plecat în Nigeria, după care a ajuns în Dubai, unde i s-a eliberat un pașaport al Marii Britanii, în baza căruia a dorit să ajungă în Franța, însă, tranzitând Republica Moldova a fost reținut de către poliția de frontieră a Aeroportului Internațional Chișinău, pentru folosirea unui document fals.

Reclamantul a relatat că a solicitat azil în Republica Moldova pentru a nu fi persecutat de către autoritățile din Sierra Leone, care într-un mod indirect i-au îngrădit dreptul la libera circulație, afectându-i siguranța individuală, temeuri care îi acordă dreptul de a solicita protecție în Republica Moldova în calitate de cetățean străin.

Reclamantul David Nmech Frank a mai menționat că, în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, cât și informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, condiții impuse de art. 43 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, dar și expunerea asupra evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.

Reclamantul David Nmech Frank a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 54/14/DAI din 19 iulie 2017, cu acordarea unei forme de protecție prevăzută de art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de David Nmech Frank împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei nr. 54/14/DAI din 19 iulie 2017, cu acordarea străinului David Nmech Frank a unei forme de protecție prevăzută de art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de David Nmech Frank, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc și s-a

menținut hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de David Nmeș Frank împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei nr. 54/14/DAI din 19 iulie 2017, cu acordarea străinului David Nmeș Frank a unei forme de protecție prevăzută de art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a stabilit că la 04 iulie 2014, David Nmeș Frank s-a adresat cu o cerere către Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI prin care a solicitat anularea deciziei nr. 108/14/DAI din 12 mai 2014, cu obligarea Biroului de Migrație și Azil al MAI să emită o decizie de recunoaștere a statutului de refugiat în privința lui David Nmeș Frank și să-i fie eliberat actul ce confirmă statutul de refugiat. Prin hotărârea din 27 mai 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Prin decizia din 02 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de David Nmeș Frank și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 mai 2016. Prin încheierea din 21 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de David Nmeș Frank a fost considerat inadmisibil. Prin decizia Direcției Azil și integrare a a Biroului Migrație și Azil nr. 54/17/DAI din 19 iulie 2017 cererea lui David Nmeș Frank cu privire la accesul la o nouă procedură de azil a fost respinsă.

Instanța de apel a conchis că art. 78 alin. (2) al Legii privind azilul în Republica Moldova prevede expres condițiile de admitere a unei noi cereri de azil și anume, noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa, cu condiția ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor, pînă la data depunerii unei noi cereri, au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.

Analizând hotărârea din 27 mai 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău și prezenta cerere de chemare în judecată, la caz, instanța de apel a menționat că nu sunt prezente condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) lit. a) al Legii privind azilul în Republica Moldova, lipsind circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate în procedura anterioară de examinare a cererii de azil de către solicitantul cererii, circumstanțele de fapt indicate fiind practic identice în ambele cereri de chemare în judecată.

Instanța de apel a reținut că apelantul David Nmeș Frank nu a prezentat informații, din care ar rezulta că în prezent, practicarea religiei creștine în care recent s-a convertit, în Sierra Leone, ar constitui un motiv cert de persecutare de către autorități sau grupări influente. David Nmeș Frank nu a prezentat dovezi sau informații din surse deschise: internet, site-urile ONG, prin care s-ar confirma că au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara sa de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil, or, conform art. 48 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine

întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.

Instanța de apel a indicat că noua cerere de azil ar putea fi admisă numai dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții: au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa, cu condiția ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul David Nmeh Frank era obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri și anume că au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.

Instanța de apel a reținut că în speță nu se atestă întrunirea nici uneia din condițiile enunțate la art. 78 alin. (2) lit. a), b) al Legii privind azilul în Republica Moldova, pentru a dispune anularea Deciziei Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil nr. 54/14/DAI din din 19 iulie 2017, cu acordarea străinului David Nmeh Frank a unei forme de protecție prevăzută de art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, considerent din care apreciază hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru ca fiind absolut întemeiată și legală.

La 17 ianuarie 2019, David Nmeh Frank, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie acordat cetățeanului străin David Nmeh Frank accesul la o nouă procedură de azil în conformitate cu art. 78 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În motivarea cererii de recurs, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată recurentul David Nmeh Frank a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, instanța interpretând în mod eronat legea.

Recurentul a indicat că instanța de apel a examinat superficial cauza și nu a dat apreciere rapoartelor internaționale la care și Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI a făcut referire în Decizia nr. 54/17DAI din 19 iulie 2017.

Recurentul David Nmeh Frank consideră că ambele instanțe de judecată nu au ținut cont de prevederile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și anume de prevederile art. 11 alin. (2), care prevede că nici un beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară ori în teritoriu unde ar putea exista o amenințare a vieții sau a libertății lui sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante.

Recurentul a menționat că pentru solicitanții de azil operează beneficiul dubiului, conform art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care prevede că solicitanții de azil de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine acestea nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse

persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerați la art. 47 al Legii nominalizate. Aceste argumente au făcut ca solicitantul David Nme Frank să rămână și să solicite azil în Republica Moldova, pentru a nu fi supus amenințărilor rezultate de conflictele armate din Sierra Leone, fiindu-i îngădit indirect dreptul la libera circulație cât și a siguranței individuale, temeuri ce dau dreptul cetățeanului străin de a solicita protecție în Republica Moldova.

Recurentul David Nme Frank a invocat prevederile art. 45 alin. (3), al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova în care este stipulat că prin risc serios se înțelege prezența uneia din următoarele situații: existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției, tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine, amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului David Nme Frank, la 23 noiembrie 2018, conform scrisorii nr. 12152 (f.d. 155), fiind recepționată de către reprezentantul recurentului avocatul Ștefan Șevciuc la 29 noiembrie 2018, fapt confirmat prin copia plicului anexat la materialele cauzei (f.d. 163). Totodată instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești [www.instante.justice.md](http://www.instante.justice.md) la data de 26 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost depus prin intermediul oficiului poștal de către David Nme Frank, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, la 17 ianuarie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 06 februarie 2019, în adresa intimatei Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a fost expediată copia recursului declarat de David Nme Frank, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata, Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv, și nu a depus referință în termenul stabilit, la cererea de recurs declarată de David Nme Frank, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan.

Examinând temeurile recursului declarat de David Nme Frank, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de David Nmeh Frank nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de David Nmeh Frank se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de David Nmeh Frank nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de David Nmech Frank.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de David Nmech Frank, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de David Nmech Frank împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan